

кри) заради вѣра та, не са приели юще въѣцанно то.

40 Понеже Богъ е предвидѣлъ по докро нѣщо за насъ, (сирѣчь) да не приматъ они совершенно то въздааніе безъ насъ.

ГЛАВА 12.

Понеже сме прочее въиколѣни отъ толкъвъ облакъ на свидѣтели да отфѣрлимъ отъ себе секое време и грѣхъ, който ны лестно въикала, и съ терпѣніе да търчимъ на назначенно то намъ поприше.

2 Като гледаме на началникатъ и совершительнатъ на вѣра та Исуса, който вмѣстѣ предлежаща та намъ радость, претърпе крестъ, о не мари за срамота та, и сѣдна отъ десна та страна на престолатъ Божій.

3 Помышлявайте прочее оновога, който претърпе отъ грѣшници те такова на себе поръганіе, за да ви се не досажда, и да не слабѣватъ въ души те ваши.

4 Защото юще не сте се сопротивили до кръвъ, като се борите съ грѣхътъ.

5 И забравили сте оувѣщаніе то, което говори вамъ като на сынове: сыне мой, не презирай наказаніе то Господне, нито слабѣвай, когато те обличава той.

6 Защото, когато въыча Го-

сподъ, наказъва го: и въе всакаго сына, когото приема (за сына).

7 Ако търпите наказаніе то, Богъ се въходи съ васъ, като со сынове: защото кой е оный сынъ, когото не наказъва отцо.

8 Ако ли вставате безъ наказаніе, отъ което са въсили сички те (дръги те сынове), въе сте прелюбоудѣйчица, а не (искренни) сынове.

9 Притова, ако ние, като ны наказъватъ плотски те наши отцы, срамъвамесе (отъ нихъ и почитаме ги): не тревъвали повече да се пакориме на (Богъ), който е отецъ на дръхове те, за да бждеме живи.

10 Защото они (сирѣчь плотски те ни отцы) наказъвали са ны каквото имъ е било огодно, за тоа кратокъ животъ: а Богъ (ны наказъва) за полза та ни, за да бждеме причастници на негова та сватость.

11 Констанс секое наказаніе (което бива) въ настоящее време не видисе радостно, но печално: но послѣ приноси миренъ плодъ отъ правда та на она, които са навчени чрезъ него.

12 Заради това оукрѣпете слабѣлы те си рѣце, и разслаблени те си колѣна.

13 И ходете по прави те пътеки съ ваши те ногъ, да не в-